

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z wniosku Komendanta Powiatowego Policji w O.

przy uczestnictwie R.K.

przy udziale Prokuratora Regionalnego w R. i Dyrektora Zakładu Karnego
w R.

o umieszczenie w Krajowym Ośrodku Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 czerwca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika R.K.

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w R.

z dnia 17 stycznia 2018 r., sygn. akt I ACa [...] /17,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
- 2) przyznaje adwokatowi T.L.,
prowadzącemu Kancelarię Adwokacką w R.,
od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w R.
kwotę 120,- (stodwadzieścia) zł, powiększoną o należną
stawkę podatku od towarów i usług tytułem kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu
uczestnikowi R. K. w postępowaniu
apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Uczestnik R.K. złożył skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Apelacyjnego w R. z dnia 17 stycznia 2018 r., oddalającego apelację od postanowienia Sądu Okręgowego w R. z dnia 28 września 2017 r., którym orzeczono o umieszczeniu go w Krajowym Ośrodku Zapobiegania Zachowaniom Dysocjalnym w G. na podstawie art. 21 ust. 2 w zw. z art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (Dz.U. 2014, poz. 24 ze zm.). Orzeczenie powyższe zmieniał postanowienie Sądu Okręgowego w R. z dnia 7 grudnia 2015 r. (sygn. akt I Ns[...]/15), którym uznano uczestnika za osobę stwarzającą zagrożenie w rozumieniu cyt. ustawy, zastosowano nadzór prewencyjny i orzeczono obowiązek poddania się w warunkach ambulatoryjnych systematycznej terapii dla sprawców przestępstw seksualnych w Poradni Psychiatrycznej Samodzielnego Publicznego Szpitala Klinicznego nr [...] w L. oraz terapii odwykowej przeciwalkoholowej w Wojewódzkim Ośrodku Terapii Uzależnienia od Alkoholu i Współuzależnienia w L.

Sąd Najwyższy zważył:

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania z uzasadnieniem jest oddzielną jednostką redakcyjną skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). Skarżący obowiązany jest powołać i wykazać istnienie przyczyn kasacyjnych wskazanych art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Skarga uczestnika oparta jest na przyczynie wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., tj. oczywistej zasadności skargi. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, dla skutecznego powołania powyższej przyczyny, konieczne jest wykazanie w skardze kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2016 r., IV CSK 729/14 oraz z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15 – nie publ.). Skarżący powinien nie tylko przywołać konkretne przepisy prawa, którym – jego zdaniem – Sąd drugiej instancji

uchybił, ale także przytoczyć odpowiednią jurystyczną argumentację odnoszącą się do oczywistości ich naruszenia.

Skarga, w części odnosząca się do przyczyny kasacyjnej i jej motywacja, została sformułowana następująco: „Na podstawie art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wnoszę o przyjęcie skargi do rozpoznania albowiem w niniejszej sprawie doszło do rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego, a to art. 21 ust. 2 w zw. z art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji uczestnik R.K. został bezterminowo izolowany w KOZZD w G. pomimo, iż w odniesieniu do jego osoby nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w treści ww przepisów. Te okoliczności powodują, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona”. W oczywisty sposób taki sposób przytoczenia i umotywowania twierdzenia o jej oczywistej zasadności jest niewystarczający, gdyż nie tylko nie wykazuje na czym ma polegać rażące naruszenie wskazanych przepisów, ale nawet nie oznacza które z przesłanek umieszczenia w Ośrodku nie zachodzą w ogóle, bądź w stopniu wystarczającym dla zmiany wcześniej orzeczonych środków. Sąd Najwyższy nie jest uprawniony do zastępowania strony w zakresie ciążących na niej wymagań procesowych ani do samodzielnego poszukiwania potencjalnych uchybień orzeczenia apelacyjnego, gdyż godziłoby to w jego ustawową funkcję bezstronnego arbitra. Jedynym wyjątkiem, dopuszczonym ustawą, jest uwzględnianie z urzędu kwalifikowanych uchybień procesowych, skutkujących nieważnością postępowania przed sądem drugiej instancji. Podkreślić ponadto należy, że odwołanie się do uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej nie jest wystarczające, nawet gdyby były oparte na tożsamy argumentach, bowiem postanowienie w przedmiocie przyjęcia skargi zapada podczas innego posiedzenia i w innym składzie niż rozpoznanie skargi kasacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2008 r., II UZ 18/08, z dnia 10 marca 2016 r., II CSK 10/16 – nie publ.). Dokonanie oceny skargi w tej części stanowiłoby zatem niedopuszczalne wyjście poza zakres ustawowej kognicji Sądu Najwyższego na etapie samodzielnego postępowania przedsądowego.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach pomocy

prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu rozstrzygając na podstawie § 16 pkt 2 w zw. z § 14 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016, poz. 1715 ze zm.).

aj

ał